

فرآورده های لبنی

لبنیات به آن دسته از مواد غذایی اطلاق می شود که از شیر تولید می شوند. معمولاً ماده اولیه تولید انواع لبنیات، شیر گاو است. اما گاهی از شیر سایر پستانداران همچون بز، گوسفند هم استفاده می شود.

مقادیر توصیه شده

مقدار توصیه شد این گروه روزانه بین ۲-۳ واحد می باشد که برای نوجوانان و زنان باردار و شیرده و یائسه ۳ واحد می باشد و برای زنان باردار و شیرده زیر ۲۰ سال در روز ۴ واحد توصیه می شود.

هر واحد گروه لبنیات براساس محتوای میزان چربی به سه زیر فهرست تقسیم می شود:

زیر فهرست شیر	کربوهیدرات (گرم)	بروتئین (گرم)	چربی (گرم)	کالری (Kcal)
بدون چربی یا خیلی کم چربی (کمتر از ۱ درصد)	۱۲	۸	۳-۰	۹۰
کم چربی (۱-۲ درصد)	۱۲	۸	۵	۱۲۰
پرچربی (مساوی یا بیشتر از ۵/۲ درصد)	۱۲	۸	۸	۱۵۰

انواع فراورده های لبنی

شیر که پس از پاستوریزه و هموژنیزه شدن با مقادیر متفاوت از چربی در اختیار مصرف کنندگان قرار می گیرد.

۱ واحد شیر = ۱ لیوان = ۲۷۵ میلی گرم کلسیم

زمان صرف شیر: بهترین زمان های مصرف شیر ابتدای صبح و آخر شب می باشد. بی تحرکی سبب دفع کلسیم از بدن می شود، لذا مصرف شیر به عنوان منبع غنی کلسیم در ابتدای صبح و در ادامه فعالیت های روزانه سبب افزایش جذب کلسیم در بدن می شود. همچنین مصرف شیر در آخر شب یعنی به عنوان میان وعده قبل از خواب به دلیل وجود اسیدآمینه تریپتوфан، سبب خواب آلودگی و آرامش بخشی می باشد.

حرارت دادن شیر: یکی از متدائل ترین کارها گرم کردن شیر در منزل و یا تهییه شیر برنج و فرنی و... می باشد. اما باید دانست که حرارت دادن شیر سبب باند شدن لاکتوز با اسیدآمینه لیزین (واحد تشکیل دهنده پروتئین) شده که در نهایت سبب حذف این اسیدآمینه در شیر می شود. پس می توان نتیجه گرفت که حرارت دادن شیر سبب کاهش ارزش غذایی شیر از لحاظ ارزش پروتئینی آن می شود.

شیرهای طعم دار: در حال حاضر انواع متنوعی از شیرهای طعم دار با طعم کاکائو، توت فرنگی، وانیل، موز، قهقهه در بازار مصرف وجود دارند که محبوب‌ترین آن‌ها شیر کاکائو است. شیر طعم دار به صورت کامل (پرچرب) یا بدون چربی تولید می‌شود. شیرهای طعم دار ضمن داشتن انرژی بالاتر، همانند شیر طبیعی، حاوی مواد مغذی فراوان هستند. اختلاف عده آن با شن، بالاتر بودن میزان کربوهیدرات کل در شیر کاکائو به خاطر افزودن ساکارز یا شربت ذرت (با میزان فروکتوز بالا) و سطح بالاتر میزان انرژی آن است.

کاکائوی موجود در شیر کاکائو جذب کلسیم شیر را کاهش نمی‌دهد. البته باید گفت کاکائو حاوی ماده‌ای بنام "اسید اگزالیک" یا "اگزالات" است که با کلسیم موجود در شیر ترکیب می‌شود و "اگزالات کلسیم" را به وجود می‌آورد. اگزالات ماده‌ای است که در بسیاری از گیاهان مانند اسفناج و چای وجود دارد. اما کلسیم موجود در شیر خیلی بیشتر از اگزالات موجود در کاکائوست، لذا مقدار زیادی کلسیم آزاد (ترکیب نشده با اگزالات) وجود خواهد داشت. در حقیقت فقط حدود ۶ میلی گرم از ۲۵۰ میلی گرم کلسیم موجود در شیر جذب نمی‌شود. البته لازم به ذکر است که اضافه کردن قهقهه به شیر به دلیل دارا بودن کافئین سبب کاهش جذب کلسیم شیر می‌شود.

خامه چربی شیر است که به آن سرشیر نیز گفته می‌شود. خامه در گروه‌های غذایی در گروه چربی‌ها قرار دارد.

۱ واحد خامه = ۲ قاشق غذا خوری = ۴۵ کیلو کالری = ۱۱/۹ میلی گرم کلسیم

خامه ترش خامه ایست که به وسیله باکتری تخمیر و ترش شده است.

۱ واحد خامه ترش = ۲ قاشق غذاخوری

کره همان چربی شیر است که از هم زدن خامه حاصل می‌شود. کره در گروه‌های غذایی در گروه چربی‌ها قرار دارد.

۱ واحد کره = ۱ قاشق مربا خوری = ۴۵ کیلو کالری = فاقد کلسیم

شیر خشک با حذف آب شیر به دست می‌آید.

۱ واحد شیر خشک بدون چربی = یک سوم لیوان

پنیر را از راه جامد کردن شیر تهیه می‌کنند. سپس این بخش جامد را از آب پنیر جدا کرده و می‌گذارند تا عمل بیاید. این کار معمولاً توسط باکتری یا مایه پنیر صورت می‌گیرد.

۱ واحد پنیر = ۳۰ گرم = ۱۱۲ میلی گرم کلسیم

۱ واحد پنیر خامه‌ای معمولی = ۱ قاشق غذاخوری

ماست شیری است که به وسیله باکتری‌های استرپتوکوک و لاکتوباسیل تخمیر شده است.

۱ واحد ماست = ۱ لیوان = ۳۲۵ میلی گرم کلسیم

ماست های طعم دار ماست های طعم دار با مخلوطی از پودر سبزی ها یا مارمالاد میوه ها و در طعم های مختلفی مانند توت فرنگی، خیار، هلو در بازار موجود هستند. این محصولات مانند ماست های میوه ای که در آن میوه را یا به صورت تکه های میوه یا به صورت مارمالاد و پوره همگن شده میوه به آن می افزایند و همچنین به دلیل افزودن شکر نسبت به ماست های معمولی دارای کالری بیشتری می باشد.

۱ واحد ماست طعم دار = ۱ لیوان

بستنی خامه ایست که به آرامی یخ بسته است.

۱ واحد بستنی = نصف لیوان = ۱۳۱ کیلو کالری = ۹۸ میلی گرم کلسیم

دوغ دوغ فرآورده ای حاصل از شیر است که از اختلاط ماست و آب با نسبت های مختلف و افزودن نمک تهیه می شود.

۱ واحد دوغ = ۲ لیوان = ۱۰۰ کیلو کالری = ۲۶۰ میلی گرم کلسیم

دوغ در مقایسه با سایر فرآورده های شیر، نسبت به گرمای محیط مقاومت بیشتری در برابر فساد دارد و در دمای محیط بهتر باقی می ماند و نیاز به نگهدارنده های مصنوعی دیگر ندارد.

دوغ و شیر: ارزش غذایی دوغ از ماست کمی کمتر است. بنابراین جایگزین کردن آن به جای شیر چندان درست نیست اما برای افرادی که دارای مشکل عدم تحمل لاکتوز هستند، می تواند مناسب باشد.

دوغ و نوشابه: از مضرات نوشابه می توان به عوامل متعددی از قبیل: پوسیدگی دندانها، سنگ کلیه، پوکی استخوان، اختلال در خواب، تشدید بیش فعالی در کودکان و ... اشاره کرد.

با این تفاسیر توصیه می شود که افراد هر چه بیشتر به سمت نوشیدنیهای مفید بروند و آنها را جایگزین نوشیدنیهای مضر کنند . یکی از این نوشیدنیهای مفید که علاوه بر این غذا هم محسوب می شود، دوغ است . مصرف دوغ به دلیل دارا بودن کلسیم و ویتامین پوسیدگی دندانها را کاهش میدهد. همچنین به دلیل دارا بودن باکتریهای مفید از جمله استرپتوکوکوس ترموفیلوس و لاکنوباسیلوس بولگا ریکوس بر حفظ سلامت گوارش موثر بوده و سبب عدم رشد میکرو ارگانیسم های مضر می شود. دوغ بهتر است **بدون گاز و کم نمک** استفاده شود چرا که دوغ پر نمک میزان ابتلاء به بیماریهای قلبی، عروقی و نیز فشار خون را افزایش میدهد. همچنین دوغ های گازدار به علت دارا بودن گاز CO_2 برای مخاط معده ضرر داشته و باعث نفخ معده می شود. دوغ ضمنا باید درون یخچال نگهداری شود که البته مدت زمان سلامت آن با توجه به نوع دوغ بسته بندی و فرآیند انجام شده بر روی آن متفاوت است، از نظر ظاهری دوغ باید پس از بهم زدن به رنگ سفید یا شیری بوده و طعم یا بوی نامطبوع نداشته باشد.

کشک یکی از فرآورده های فرعی شیر است که به روش سنتی از جوشاندن، تقطیع و یا خشک کردن دوغی که پس از کره گیری باقی می ماند و یا از ماست بدون چربی تهیه می شود.

۱۰۰ گرم کشک (حدود یک ملاقه)= ۹۲ کیلو کالری = ۳۱۹ میلی گرم کلسیم

محصولات لبنی پروبیوتیک

پروبیوتیک معمولاً یک یا مخلوطی از چند میکروارگانیسم هستند که چنان چه توسط انسان یا حیوان مصرف شوند، می‌توانند با بهبود خصوصیات میکروفلور گوارشی میزان اثرات سودمند بسیار زیادی را اعمال نمایند. پروبیوتیک‌ها به تحریک رشد باکتریهای مفید روده و یا به کاهش بیماری‌ای میکروب‌های مضر کمک می‌کنند و مکانیسم عمل آن‌ها متکی به جایگزینی و زنده ماندن آن‌ها در دستگاه گوارش است. پروبیوتیک‌ها به طرق مختلف بر سلامت فرد اثر می‌گذارند. این میکروارگانیسم‌ها می‌توانند در ناحیه روده با تولید اسیدهای آلی و مواد ضد میکروبی مانع رشد باکتری‌های بیماری‌زا شوند. پروبیوتیک‌ها می‌توانند عوارض سوء‌همض لاكتوز را که یکی از مهمترین عوامل محدودکننده مصرف شیر است، کاهش دهند. در حال حاضر فراورده‌های پروبیوتیکی مختلفی در جهان تولید و عرضه می‌شوند. انواع نوشیدنی‌های پروبیوتیک شیر انواع پنیر، دوغ، ماست نوشیدنی، ماست سفت یا هم‌زده، بستنی، خامه‌ترش، شیر بدون چربی و نوشیدنی‌های به دست آمده از دوغ از جمله این محصولات هستند. ماست یکی از محصولاتی است که به عنوان یک فراورده پروبیوتیک بالقوه توجه زیادی به خود جلب کرده است.

ماست پروبیوتیک علاوه بر تامین باکتری‌های زنده، مواد مغذی با ارزشی هم چون کلسیم و پپتیدهای بیهوده‌زیاد را در اختیار بدن قرار می‌دهند.

کفیر

کفیر نوشیدنی تخمیری حاصل از شیر و دانه‌های کفیر است. کفیر یک غذای رژیمی برای افراد مبتلا به بیماری عدم تحمل لاكتوز می‌باشد که قادر است مقدار زیادی از لاكتوز را هضم کند. همچنین مصرف کفیر بر روی حرکت روده، سهولت در هضم، تقویت ایمنی، کاهش سختی و مدت اسهال، اختلال خواب، افسردگی و اختلالات فکری موثر می‌باشد و به بازسازی فلور میکروبی غشاها مخاطی سراسر دستگاه گوارش کمک می‌کند. میکروارگانیزم‌های آن غیر بیماریزا بوده و برای تولید کفیر به مقدار زیادی لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس و ساکارومیسز کفیر، نیاز می‌باشد. همچنین کفیر یک ماست نوشیدنی و محصولی نیرو بخش به حساب می‌آید.

ارزش بالای تغذیه‌ای و سلامت بخش کفیر، متعدد می‌باشد بنایاً مصرف آن برای کودکان نارس، کودکان، زنان حامله و پرستار، بیماران و افراد پیر و مبتلایان به بیماری عدم تحمل لاكتوز توصیه می‌شود. کفیر سرشار از ویتامین‌ها، مواد معدنی، اسیدهای آمینه ضروری و پروتئین قابل هضم به آسانی می‌باشد که به نگهداری و شفای بدن کمک می‌کند. همچنین کفیر سرشار از ویتامین ب₁₂، ویتامین ب₁، کلسیم، آمینو اسیدها، متیونین، اسید فولیک، ویتامین K، منیزیم، فسفر و مس می‌باشد که به اکسیداسیون (سوخت و ساز) کربوهیدرات‌ها، چربی‌ها و پروتئین‌ها و رشد سلول‌ها و تولید انرژی کمک می‌کند. لازم به ذکر است که هر ۱۰۰ گرم کفیر حاوی ۱۲۰ میلی گرم کلسیم می‌باشد.

۱ واحد ماست کفیر = ۱ لیوان

عدم تحمل لاكتوز

عدم تحمل لاكتوز که نارسائی لاکتاز نیز نامیده می‌شود، نوعی عدم توانایی در سوخت و ساز و هضم لاكتوز یا قند شیر در بدن می‌باشد و بر تمام گروه‌های سنی تاثیر می‌گذارد. عدم تحمل لاكتوز در اثر کمبود لاکتاز، آنزیمی که مسئولیت تجزیه شیر را به عهده دارد، رخ می‌دهد. سپس در اثر تخمیر این قند در روده توسط باکتری‌های روده ای سبب تولید گاز و دل درد می‌شود. مصرف مقادیر بیشتر از ۱۲ گرم لاكتوز (مقادیری که در ۲۴۰ میلی لیتر یا ۱ لیوان شیر وجود دارد) می‌تواند باعث بروز علائم عدم تحمل لاكتوز گردد. از نشانه‌های این بیماری می‌توان درد شکم، نفخ، باد شکم، اسهال، تهوع و بازگشت اسید به مری را ذکر کرد.

مراقبت‌های تغذیه‌ای:

علائم عدم تحمل لاكتوز با کاهش مصرف غذاهای حاوی لاكتوز تخفیف می‌یابد. اکثر بزرگسالانی که این مشکل را دارند می‌توانند در حدود ۶ تا ۱۲ گرم لاكتوز به تنهایی و یا همراه وعده‌های غذایی را تحمل کنند. اما در این افراد مصرف لبنیات جامد و نیمه جامد مانند انواع پنیر و ماست، بدلیل اینکه نسبت به مواد لبنی مایع آهسته‌تر تخلیه می‌شود، بهتر تحمل می‌شود. همچنین شیر کاکائو در این افراد بهتر از شیر تحمل می‌شود.

برخی از فرآورده‌های لبنی دارای باکتری‌های مفید هستند. این باکتری‌ها در تهیه محصولات لبنی مثل ماست و شیر به کار می‌روند که به حفظ تعادل باکتری‌های موجود در روده کوچک کمک می‌کنند. در ضمن این افراد می‌توانند از انواع شیر بدون لاكتوز یا کم لاكتوز استفاده کنند. مشاهده شده است که این افراد محصولات لبنی را در مقادیر کم تا متوسط بهتر تحمل می‌کنند. در نتیجه در صورت عدم تحمل لاكتوز باید دریافت لبنیات را از مقادیر کم شروع کرده و به تدریج طی ۶ تا ۱۲ هفته بر مقدار آن افزوده و به ۱ لیوان در یک وعده برسانند.